

המשלה הוקדת

בנשף כאשר מוכר הממשלה, אריה נאור, רקד עם אשתו, מרים, שהיא כיום שופטת בירושלים. "בין ייגאל הורביץ לאל-על הכי טוב להיות כאן", אמר נאור בחיוך. נאור ומרים רקדו כל ריקוד איטי שנוגן בנשף. הזוג נשאר עד השעות הקטנות של הלילה.

אנטי פלאטו

הוא העיתונאי שייקה בן-פורת. הוא ישב ליד אשתו, אלמה, העסוקה בימים אלה בציוור, ומחה נגד העובדה לפלאטו שרון תרם את הדפס של יעקוב אגם לנשף זה. העיתונאי שייקה בן-פורת דרש שתרומתו של שרון לא תתקבל ולבסוף השיג את מבוקשו.

מנית לסוף שבוע בפרנקפורט. במקומו קיבל את הכרטיסים אחד מעובדי לישכתו, והתחלבות ה" גדולה שלו היתה באם לטלפן לרמטכ"ל ולהודיע לו על הזכייה או להמתין עד למחרת. לבסוף החליט להמתין.

אחרי ההגדרה הכריזו אחד מכתבי החוץ כי הוא רוצה להתנצל בפני כולם, אך אנשי תא הכתבים הזרים החליטו שלא לקבל תרומות מפני ליטיקאים בארץ. כאשר אריק סילי בר צעק לעברו: "שמות, תגיד שמות", אמר הכתב: "אני מתכוון לתרומתו של ה"כ פלאטו שרון. אנו נאלצים לסרב לקבל אותה ממנו". בשלב זה קם פלאטו, נטל את אשתו, אנט, ועזב את המקום. הערב נמשך בריקודים, העייפים שבחבורה התפורו. הצעירים ברוחם המשיכו להצטלם וכתבי החוץ טפחו על שיכמם והכתירו את הערב כהצלחה גדולה. אני ראיתי כבר מסיבות עליזות יותר, אך בהתחשב בעובדה שזה הנשף הראשון של עיתונאי החוץ בישראל, החלטתי לתת להם עוד שאנס. ואולי בשנה הבאה זה יהיה אירוע יותר נוצץ, מפואר ובעיקר שמח ועליוז.

כמו בהתונה

הצטלמו העיתונאי אלי תבור ואשתו, ציפי. השניים לבשו את התלבושת שנתן להם הצלם ועמדו במוזה "אני מרגישה כאילו עכשיו התחתנו", אמרה ציפי תבור בחיוך לאחר הצילום.

התנועה הציונית

על במת הריקודים הפגינו ראש אנט. לכבוד הריקוד הסיני דולצ'ין ריקוד איטי ולא דיסקו. הוא ואשתו היו במצב רוח מרומם.

זאת לבן-פורת, הוא נדהם, ניגש לשולחנו והחל להתרעם. "אני לא רוצה לאכול על חשבון רמאי", צעק שייקה. הוא פנה מיד אל אנשי המלון וביקש שיימחקו את שמו של שרון מרשימת התורמים לאותו ערב.

החזרת תרומה

אנשי המלון ניסו להרגיעו, אך הוא בשלו: "אם לא יוסר שמו של פלאטו משם, אני מסתלק מכאן", איים שייקה. כאשר ניגשו אליו מארגני הערב ושאלו מדוע הוא דופק על השולחן, הסביר להם, כי הוא אינו מוכן להמשיך את הארוחה כל זמן שהעניין לא יתוקן. באותו זמן ישב פלאטו

לעבור ואמר שהוא רוצה לשבת ליד הנשיא. עם תחילת הארוחה בא יצחק נבון לאולם, וישב, כמו בן, ליד שולחנו. לידו ישבה שירה ברדי, אשתו של גדעון ברדי, שרבים חשבו כי היא אופירה נבון בגלל הדימיון בין השתיים. אך אופירה נמצאה אותו ערב בקנדה, וליד הנושא ישב גם גדעון ברדי ומנהל המלון, דיטר הוכשטיין, ואשתו האמריקאית, פליסיה.

עוד לפני שהוגשה המנה הראי-שונה עמד העיתונאי שייקה בן-פורת ליד דלת הכניסה ושוחח עם כמה מכרים. לפתע הבחינה אחת האורחות בשלט קטן שעליו צויין מי תרם לאותו ערב. היא קראה שם כי ה"כ שמואל פלאטו שרון תרם הדפס של האמן יעקוב אגם. משהראתה

עם אשתו, אנט, בשולחן סמוך, שמע כל מה שנאמר ולא הגיב. "יש לו עור של פיל, דבר לא משפיע עליי", טענו באולם. לבסוף החלה הארוחה, והרמטכ"ל איתן וסגן-שר-הביטחון, מורדכי ציפורי, שהיו בבית-המלון ערב קודם לכן בארוחה לכבוד שר-הביטחון המכסיקני, אכלו את אותו התפריט שהוגש להם ערב קודם לכן. התפריט היה מורכב ממולרד, הברוזה המפורסם של מישרד-החקלאות, והמלצרים של הילטון נכנסו לאולם כשהם נוסעים על סקטים ושלטים קטנים בידיהם, שעליהם מודפס שמה של כל מנה. הארוחה התנהלה בעצלתיים ונמשכה כשעתיים. עד אשר נסי תיימה במנה האחרונה, שכללה ברוונים מתוקים עשויים בסוכר עם גלידה וקפה. אחר-כך עלה

לינדה רמבאום, ראש תא הכתבים הזרים ב" לישכת העיתונות הממשלתית, באה לבושה בבגד תימני יפהפה.